प्रियामुखम् ॥ Kuval. For fuller definitions and explanations see K. P. 10, S. D. 714 and *Akṣepaprakaraṇa* in R. G. -**11** Reach (of an arrow); सोऽयं प्राप्तस्तवाक्षेपम् Mb. 7. 102. 6. -**Comp.** -**रूपकम्** A simile in which the object compared is only hinted at; Kāv.

आक्षेपक *a.* 1 Drawing; drawing or snatching off. -2 Censuring, reviling. -**कः** 1 A thrower. -2 A detractor, calumniator, accuser. -3 A hunter. -4 (In medic.) Convulsion, spasm.

आक्षेपणम् Throwing, tossing.

आक्षेपिन् *a.* 1 Drawing or snatching up; इमामाक्षेपिणीं सिद्धिमातनोमि शिवाय वः Māl. 9. 51. -2 Drawing in with a minute eye; बाह्याभ्यन्तरविषयाक्षेपी चतुर्थः Pat. Sūt. -3 Applying to, regarding.

आक्षीब *a.* 1 Somewhat drunk. -2 Intoxicated. -**बः** = अक्षीब q. v.

आक्षीलम् N. of a Sāman.

आक्षैत्रज्ञ्यम् [अक्षेत्रज्ञ-ष्यञ्] Spiritual ignorance.

आक्षोटः-डः A walnut; see अक्षोट.

आक्षोदनम् Hunting (for आच्छोदनम्).

आक्ष्यत् *a.* (fr. अश् or अक्ष्) Leading to completion (as days), epithet of certain days on which the ceremony Ayana performed for the Ādityas and Aṅgirasas is finished.

आखण *a.* Hard (to dig up) (as a stone); यथाश्मानमाखणमृत्वा विध्वंसते Ch. Up. 1. 2. 8.

आखण्डलः [आखण्डयति भेदयति पर्वतान्, खण्ड्-डलच् डस्य नेत्वम् Tv.] Indra; आखण्डलः काममिदं बभाषे Ku. 3. 11; तमीशः कामरूपाणामत्याखण्डलविक्रमम् R. 4. 83; Me. 15. -**Comp.** -**चापः**, -**धनुः** *n.* The rainbow. -**सूनुः** The son of Indra *i. e.* Arjuna....अनुस्मृताखण्डलसूनुविक्रमः Ki. 1. 24.

आखण्डिः *m.* N. of an artisan. -**Comp.** -**शाला** The workshop of the artisan.

आखः, [आखन्-ड] -**आखनः** [खन्-घ P. III. 3. 125] A spade, hoe.

आखनिकः [आ-खन्-इक] 1 A digger, ditcher, miner. -2 A mouse or rat. -3 A hog. -4 A thief. -5 A spade. भवेदाखनिकश्चौरे शूकरे मूषिकेऽपि च Medinī.

आखनिकबकः [आ-खन्-करणे कर्तरि वा इकबक P. Mbh. on P. III. 3. 125] 1 A stork in relation to a mouse; (fig.) a man who behaves like a hero towards a weak person. -2 = आखनिक q. v. above (= खनित्रम् Sk.).

आखरः [आखन्-डर] 1 A spade. -2 A digger, miner. -3 A cover of any animal; a stable; यथाऽऽखरो मघवंश्चारुरेष प्रियो मृगाणां सुषदा बभूव Av. 2. 36. 4.

आखाटीश्वरतीर्थम् N. of तीर्थ; Śiva P.

आखातः, -**तम्** A natural pond or pool of water, bay.

आखानः [आ-खन्-घञ्] 1 Digging all around -2 A spade, a digger.

आखुः [आखनतीत्याखुः, आखन्-कुः डिच्च Uṇ. 1. 33] 1 A mouse, rat, mole; आखुं चिदेव देव सोम Rv. 9. 67. 30. अत्तुं वाञ्छति शाम्भवो गणपतेराखुं क्षुधार्तः फणी Pt. 1. 159. -2 A thief. -3 A hog. cf. पोत्रिमूषिकयोराखुः Nm. -4 A spade. -5 A miser.; विभवे सति नैवात्ति न ददाति जुहोति न। तमाहुराखुम्. -6 The grass Lipeocercis Serrata (देवताड). -**Comp.** -**उत्करः** a mole-hill. -**उत्थ** *a.* produced from a mouse. (-**त्थः**) [आखूनामुत्थानम् P. III. 2. 4 Vārt.] the rising or appearance of rats, a swarm of rats. -**करीषम्** a mole-hill. -**कर्णपर्णिका**, -**पर्णिका**, -**कर्णी**, -**पर्णी** the plant Salvinia Cucullata Roxb (Mar. उंदीरकानी). -**गः**, -**पत्रः**, -**रथः**, -**वाहनः** epithets of Gaṇeśa (whose vehicle is rat); तमाखुपत्रं राजेन्द्र भज मा ज्ञानदायकम् Subhāṣ. -**घातः** a Śūdra or a man of low caste and profession; (lit.) rat-catcher or killer. -**पाषाणः** 1 a kind of mineral. -2 a loadstone. -**फला** The plant लघुदन्ती. -**भुज्**, -**भुजः** a cat. -**विषहा** a kind of grass (देवताडवृक्ष, देवतालीलता) considered as a remedy for a rat's bite.

आखेटः [आखिद्यन्ते त्रास्यन्ते प्राणिनोऽत्र, आ-खिद्-घञ् Tv.] Hunting, chase. -**Comp.** -**शीर्षकम्** 1 a smooth floor or ground (कुट्टिमभेद). -2 a mine, cavern.

आखेटक *a.* Hunting, frightening (as beasts of prey &c.). -**कः** A hunter; आखेटकस्य धर्मेण विभवाः स्युर्वशे नृणाम् Pt. 1. 129, 388. -**कम्** Hunting. -**Comp.** -**अटवी** *f.* A hunting forest.

आखेटिक *a.* [आखेटे कुशलः ठक्] 1 Skilful in chase. -2 Terrible, frightful. -**कः** 1 A hunter. -2 A hound.

आखोटः The walnut tree.

आख्या 2 P. 1 (*a*) To tell, say, inform, communicate, narrate (usually with dat. of person); इमानि शुक्रानि यजूंषि वाजसनेयेन याज्ञवल्क्येनाख्यायन्ते Bri. Up. 6. 5. 3. ते रामाय वधोपायमाचख्युर्विबुधद्विषः R. 15. 5, 41, 71, 93; 12. 42, 91; आख्याहि मे को भवानुग्ररूपो Bg. 11. 31, 18. 63; Me. 100; Ms. 8. 224, 9. 73, Y. 1. 66, 2. 65; sometimes with gen. of person; आख्याहि भद्रे प्रियदर्शनस्य Pt. 4. 15; केनाहं तवाख्यातः Mb. (*b*) To declare, announce, signify; धनुर्भृतोऽप्यस्य दयार्द्रभावमाख्यातम् R. 2. 11. -2 To call, denominate, name; सुवर्णबिन्दुरित्याख्यायते Māl. 9; R. 10. 21, Ms. 4. 6. -3 To look at, count; to recite (Ved.). -*Caus.* (ख्यापयति) 1 To cause to tell or narrate. -2 To declare.

आख्य *a.* A narrator; संपतन्ति च मे शिष्याः प्रवृत्ताख्याः पुरीमितः Rām. 6. 124. 16.

आख्या [आ-ख्यायते अनया; आख्या-अङ् P. III. 3. 106] 1 A name, appellation; किं वा शकुन्तलेत्यस्य मातुराख्या Ś. 7, 7. 33; पश्चादुमाख्यां सुमुखी जगाम Ku. 1. 26; तपाख्यया भुवि पप्रथे R. 15. 101 become known by that name; often at the end of compounds meaning 'named' or